

is duplicitia fratris libidini totali. ideo sit quod unius corruptum generatur errorum
poterit aliud, seu dissimile; sed et corruptio semper frater, ut aia ratio. est
sit enim, quia si quod datur corruptio unius corrupti libidinis non sequitur in
libido generatio alterius, natus nebit maxima pars ab aliis in fratre libidini, sicut
unus, quod in alibi ostendimus ruginare. quod est etiam

A fine illud prologium! Generatio unius est corruptio
alterius et vice versa illigentia est 1° de operis, 2° de dis-
solue, ac separacione fratris, originis non semper de genere corruptio; 3°
illigentia est de facto potest 2° generatio, et in illi physio ac mali carni
carum. Sicut illigentia est prologum aliud 1° inveniuntur unius est expulsio
alterius et vice versa et tandem instrumentum prologum illigentia de fabiali fratre potest
operis, non nisi de actualibus. Neque hinc sequitur quod secundum tempora
sunt in mundo, et rite gloria nec puriora a rigido opera, sapientia et cor-
ruptio unico opero surrevit unde generantur gloria virtutis opera, et
vice versa.

Dicendum 3° Generatio est corruptio, si est parita-
te, et non disparate sursum, numerum. Sit hoc sit
in eod instanti rati, sit semper una est prior alias. De proposito no-
bi, sicut inceptio et decessio rei potest esse ex parte intellectus, ita
generatio est corruptio, unde corruptio intellectus est ultima esse rei, quia cor-
ruptio, corruptio intellectus est cum illius non est, sicut generatio intellectus
est cum est rei, quia generatio generatio intellectus est ultimum eius non est.
Sicut ergo hoc, quia in nullo instanti rati sicut est illius fratre, et sit et ultima
est alterius ratione darentur natus ambae fratres incompatibilis in eod instanti
sit et in eod subito, deinde est in nullo instanti rati ultima non est
unius fratre est sit et 1° non est alterius, aliter darentur natus deinde maxima
in fratre, atque cum est unus, et ultimus est alterius sit generatio intellectus, et
intellectus corruptio, deinde ultimus non est unus, et cum non est alterius sit
generatio intellectus, et intellectus corruptio: quod generatio est corruptio,

Si o*n* parite sumant*i*; id e*st* i*n*fecta i*n*fecta i*n*fecta,
num*er*um. At i*n*o sit i*n* i*n*stanti*i* r*ati* *et* semper una e*prior* alia,
et p*ec*c*at*u*m* mortale *et* v*in*na gr*ati*a num*er*um. It*e* i*n*o sit*et*, n*on* s*er*ta
aliant*i*s qu*o*d expellunt*re* ad v*in*icem, si i*n*o sumant*i* disparate
generare*le*ta*et* i*n*fecta corruptio*f**est* q*u*am i*de*lerant*re* p*ec*c*at*u*m*
c*ib*ile ee*st*.

Dicendo t*u*o*n* generis et corruptio*sumant*i** i*pri*-
or, neutra ee*p*ior phys*ica* e*r*atio*ca* alterius, aut q*u*od
f*ig* i*n* gr*o* ca*m*bi*et*, p*ec*c*at*u*m*, aut eff*uent*is. Set ex*do*, q*u*od ut*te* num*er*um
It*e* sit i*n* i*n*stanti*i* at*q* r*ati* ca*p*hys*ica* e*ff*ect*us* i*p*au*nt* n*on* ee*st* q*u*od
q*u*od si sumant*i* disparate, f*am* corruptio*inf*ect*ia* e*m*ali*u* ca*g*eneratio*is* ex*se*
ce*re*, id e*st* v*in*num ee*un*ius f*ig* e*m*ali*u* ca*u*lt*u* n*on* ee*alterius*; gene*ra*
t*io* i*n*fect*ia* e*m*ali*u* ca*expel* corruptio*is*, id e*st* su*m* ee*un*us*q*ue*u*e*m*ali*u*
i*n* i*li* n*on* ee*alterius*, e*ra*o*o* e*st*, q*u*od s*er*eg*o* iam i*n* hoc s*er* i*n*it*u*
ex*ist*ant*re*, id*o* de*f*acto e*ra*l*it* ex*ist* una f*ra*, q*u*od alia i*introduc*tr*re* i*con*
tra alia a*p*riori a*signat*ur*re* no*n*. H*oc* aut*em* alia id*o* i*introduc*tr*re*, q*u*od na*n*
generatio*intendit* n*on* i*n* corruptio*is*, q*u*od g*ener* ex*sec*um d*is*pers*o* i*mitt*
ad illam i*intend*and*re*. Dic*o* i*n* P*o*lo*o* f*o* no*142* Inf*ecta* corruptio*is*
e*p*rior generatio*inf*ect*ia*, e*st* e*st* s*u*t*u* d*is*pers*o* h*ab*et*re* ex*p*u*m*
q*u*od corruptio*inf*ect*ia* e*m*ali*u* ca*g*eneratio*inf*ect*ia*. N*on* s*ai*n*t*, q*u*od
s*er* i*st* i*tan*ta ex*ist*entia reg*ula* i*nit* ca*m*alem e*st* su*m* eff*us*, set
aut*em* t*u*ne*o* d*is*pers*o* se*u*q*u*it*re* ex*p*u*m* red*uc*tr*re* ad gen*u* ca*m*ali*u*,
q*u*od n*on* ex*ist*en*t*, n*on* q*u*od n*on* met*re*.

Qua*ro* 12. N*on* i*n* corruptio*is* lib*eral* let*ri* re*abilit*io*is*
q*u*od ad m*am* l*am*? H*oc* e*st* q*u*od h*ab*et*re* Leg*y* mor*is*; si
ut definit ee*re* h*ab*et*re*, it*e* per*ce*pt*o* id*o* s*er* i*ll*at*io*, e*st* nullum i*n*
cadavere alter*u* meat*re* ex*ill*, que ante*de*b*ant* i*n* h*ab*et*re*, s*er* rem*an*nat*re*
s*er* i*m*ia l*am* e*st* d*ad* i*n* am*dic*tr*re* lat*er* n*on* acc*en*tr*o*? S*er* i*ll*at*io*
e*st* am*bo* eius mag*is*tri h*ab*et*re*, e*st* s*er* Mag*is*, ac f*ere* ee*re* Th*ys*ea*re*, it*e*

Lugd. L. vix B. lemaru. L. L. C. L. Lubriaz et B. Matis
in pma h. 4o j. 17. Nant eti. Moej et universa schola
Magisteria, i.e. Mag. Soa, L. Leneira, L. Luntad, L. Beram et
L. Luntad, L. Mied, i. B. Soa L. no 249 i. L. Tellez et alij,
quib. adhuc nonissime L. Leneira anno 3° i. 1493 aucto-
rii. Vnde hoc sua regina? Probatur 1° ex 2° de gene-
racione sex 26 et 27 ubi dicitur ex aqua fieri aerem re-
finta humiditate aqua, et corrupta sola frigiditate, et ideo ex Ale-
mebris imbribus quae se coniungunt in aere aliis facilis transmu-
tari uolunt in aere, ipsi ex dissimilosis elementis, quae in nulla
ex virtutibus coniunguntur, ut ignis et aq.:

¶ 2°, q̄d experia suum p̄ipim⁹ eand⁹ q̄ntit⁹,
eund⁹ alioſ ſtatiā in radicem r̄p̄i, quæ erant in
hoc, et nulla ē rāo, aut fundi ut dicamus eē eius p̄fici s̄t nō dir-
igas, nam ſalutis alioſ nō dirigitur erat amicum L' inimicum nō;
Si amicum, q̄d illud expulit, si inimicum q̄d ſemina introducit?
Ifrat⁹, q̄d id met' calor, q̄d in igne expugnabat ſtam ligni, id met ad
ignis ſtam disponebat, q̄d ḡd id nō remanebit; ſta ignis? ¶ 3°, q̄d
Si separata ſta mālī in instanti ſi separant⁹ et ſia ſio allen-
gia amā Lā, n̄ assignabili rāi, q̄d posuit in instanti ſi ſe-
roducat⁹ in ſabon mām ſtam radicem r̄p̄i, qm ſtam ligni ſt. ſayre,
mā en' ſe ſta n̄ magis appetit unam ipso diam ſtam, q̄d ſigna
et morie aliq' allentia, quib⁹ afflita mā unam p̄ſſim⁹ qm aliam
ſtam posuſſet.

Lxxiv ex libro argon, q̄d in līb alij alentia in
lha mā Lā subiectant̄, ut q̄ntas; alia in lla q̄n-
site et mā Lā, ut aliquæ q̄ntas male; q̄d q̄n mutent subiecta put
sine subiecto meant, p̄tq̄nt ead mōr p̄ntato p̄ subiecto denomi-
naciōn; et de hoc intelligendō ē dñis alij in his, & silitr de subiecto

12

et denominatio intelligenda est illa dicitur, quae est in causa nullo sensibili remanente, ut ea habeat esse, et non est admittenda talis diffinitione dicitur; namque mirum est quod maxima dimidiat sicut subiectum, et ipsa est alia attentionia, quia scilicet hoc non inveniunt ab explicativa, ut sit illud, sic enim est haec dimidiat maxima, non tamen sua propria. Propterea: Nulla assignabitur causa operativa attentionem eorum in causa, sed haec propria subiecti gratia. Sed propter quod nulla est assignabilitur causa operativa eorum in causa attentionum: Namque quod operari ut maxima potest ad illa operari, alia vero attentionia esse non haec operativa, et secundum potest, prout convenienter, postulare operari a causa et ab ipsa est maxima.

Quare etiam si alterius potest mutare subiectum? Non enim deus potest mutare subiectum denominatio moralis et Litterarum exter, sed subiectum rationis et mediatur; sic enim dicitur, super et dicitur, restent subiecti immediati, mutant seque subiecta mediata, et ratio quae denominabat. Quod igitur est de subiecto maximo interlocutorum invenitur? Quod est et non potest alterius per se mutare subiectum per modum secundum, ita ut purum alterius ab uno non potest in aliorum regrediri secundum, quia secundum naturam nullum alterius habet sicut rationem vim locomotionem. Si igitur neque ad illi hanc tribuenda est functio ultima, maxime et ideo ut rationes locutionis sui ipsius sit signum et emblemum suum, et alterius per se mutare non potest.

Quod igitur est, si natura potest mutare subiectum, potest ea maxima sicut in deo et in maximo unum habere, subiectum mutare, potest ea maxima sicut in deo et in maximo unum habere, maxima aliud quam maxima prima potest, non potest mutare subiectum partiale, et non potest, inadversus non usus aduersus per se habere subiectum. Et videtur, quod natura est aliud. Quod potest, mutare maxima potest, et ita videtur. Propterea, quod hec est L. Emery, L. Maurus, L. Ari, et ali. scilicet prima defensio, virum multo potest mutare natura, sicut quod est ex te, si illi a communione subiecti subiectum aliud, et in hanc est maxima dividatur L. Ari, et ali. quod alicui sententia L. Ari aliud, quod in nominativum reflectit civis L. Mauri.

Qo. Et. Subsum inductive; sūt infusioꝝ finꝝ dōm
ē partiale, p̄t nālītī id alioꝝ mātore, n̄ p̄t subsum
edūcī, n̄t totale, n̄t p̄tiale. Pr̄r sūt tōis pars, q̄a calor in equo
v̄, sūt fām equi h̄is p̄ subūt̄ es infusioꝝ, t̄ sūt subūt̄ edūcī sūt
Islam mām rām, quāt̄ ē sūt edūcī subūt̄ imo in hoc ead̄ mā
ē subūt̄ infusioꝝ tr̄n ad nālītī, n̄t uō eductionis, et sensatioꝝ māles
edūcāntī ex mā h̄is, n̄t m̄ Islam mām, sūt ētām rālēm in-
formantī; atq̄ emorfo equo id nūt sepe calor in eius cōsuare, atq̄ tā
affendimus. ḡo subūt̄ inductive, sūt infusioꝝ sūt, p̄t nālītī id alioꝝ mā-
tore. Qā rēbōt̄ pars n̄ ē arre plāta fācīt̄. Nēdīt̄ ḡo exta-
fōe argorū infū apponenda; dūnd̄ ex nulla exp̄riā in iūnum, et
tānd̄ mā, q̄a si ad hoc numerū subūt̄ fācīt̄ nālītī, nālītī de-
pendet ab illo in fūti et rēsuari: q̄i si abit de subūt̄ p̄tibit̄
fācīt̄ nālītī, imo nālītī ē fām rēsuari, et perire, q̄m v̄t̄rū vni-
om mām Islam et subūt̄ a q̄d̄ edūcāt̄. ḡo v̄t̄

ib L. De p̄t̄ ad cōulta fācīt̄ equi sūt p̄missibit̄,
p̄ nālītī nutritiōem mutat mām, t̄ subūt̄ sābe
partiale. Neḡo affūntī hypposim, fācīt̄ enī māles ēt̄ alioꝝ factū. At
dīsibit̄, ut alioꝝ fēt̄ōm: q̄d si p̄missibit̄ cīnt̄, respondens alijs n̄ e-
duci ab oīt̄ ē singulī mīle p̄t̄, sūt ab alijs mām partiale, et prīmige-
ne, v̄y t̄rd̄, cap̄t̄ etat̄, quā p̄ nutritiōn num̄im amittit̄, et
sūt rēsuari alijs mā h̄is, q̄n ad illy edūcāt̄. Sūt n̄ ef-
fūt̄ p̄t̄t̄ a duab̄ alijs effūt̄t̄ sūt nālītī ab una illarū rē-
suari, ut sepe id calor p̄duct̄ a deo sit, et ab igne, p̄t̄ea ab eo deo
rēsuari, imo p̄t̄t̄ a deo igne p̄t̄rēsuari ab unoꝝ illa, t̄rā.
ḡo id dicunt de eod̄ effūt̄ māt̄. Dīsibit̄, q̄a destrūt̄ edūcī L. Junii,
si quāt̄ alijs subūt̄t̄to L. adhuc habit edūcīt̄, et tunc. At rēt̄,
ḡo L. destrūt̄ fūt̄ n̄ subūt̄t̄to alijs: ḡo sūt̄t̄ destrūt̄ L. edū-
cīt̄to L. subūt̄t̄to.

Nomine facilis Mio instantis. Preter tñ 1° casso ante
rando tam, dicitur rao e, qd experis estat mutari
se pria officia ria cum officiis, ralunt aut hactenus explicatione
mittoce rigore et malij ria eam fiam eductam. qd signum est quod
maliti ruerit haec mutatio nō uero illa. Preter 2° assignando phiam
rem et ralem et mala ria, tangere innit. Ita mala pria educis nō
potest maliti dari mutatio. qd iam maliti nō potest eam fiam educta hinc
nō unum prius educis, nō autem. qd annis, qd auctoritate mala nō potest
sunt in dolo in manum disposita. Traxi ipsi fiam, et nō fiam, sed omnia
fiam. qd numerum point expelere ita manum, sed fiam sit in manu.
qd innit ita mala pria educis nō potest maliti dari mutatio, cum
qd Crux, quae sic sua educti est magis defectibilis, ign Crux
quae pure officia educti. qd Et Crux potest mutare prius officium,
in maliti mutare negat. editio fiam. Hinc potest statio ad expre-
mendit maleam, et ad fiam amorem, et mala ria.

qd 2° ab experis aliis. qd id impulsus prius
in brachio sufficiente levide, et postea e in lapide
iusto. qd, dum brachium se solo, et nō substantiam ab alio libet
sufficiat pondus, riam impulsum sentit, et magis defatigari, minima
dum brachium et solo ab substanti. qd signum est id brachium per-
misit impulsum, operem in se habebat in inferius subtili. 3° otor
poni vellicito ponit brachit in menum, et lux mutato aere virgine
generat ead. qd ethi.

Ad ziam experiam Pio, impulsa lapidi impulsum mu-
tum signum in brachio, ut in solo, qd istud ut in offici-
ente, et leviter in lapide, ut in editio fiam. nunc e qd statu im-
petu, adhuc retroacti lapid intra manum, magis defatigari bra-
chium, qd tunc in se solo recipit impulsum. Ad ziam fiam manu
com, qdendo eni brachium qd pondus sufficiat, substantia ab alio

Sabato ideo tam minus defatigatus hoc iam nō poterit trahere deossum
tempore, et iam horum non servat deorum pectora sibi sapientiam im-
pimentum.

Et iam ex aliis dicitur, quoniam non emittere
odorem nisi in minimis sui partibus a se extractus;
deinde autem tam diuinus tractat 2o de fia, non esse in eo minimis
partibus ignis a se extitit; datus tamen quod est pura ignis ab eo
sabia ignea, adhuc in omnibus aeris partibus extractus, non trahat sublimis
in eo mutatio, quoniam semper est nobis videatur ea in eod loquitur
videtur esse id aer, et tamen non sit id. Nota tandem, sene via argo-
pelia probare quod id alterius potest omni mutatione sublimi est ad cibum,
ex quo latente ratione transmigratio alienus Pythagorica.

De Resurrectione

Quaenam 14. De resurrectione sicut generatio? Sicut enim hic dicitur post
5o, Quinque annuntiat gentes deo, quod vocat anomelas, 1o gene-
ratio in Adam ex uno spiritu, 2o Quia ex Adam Christus,
3o generatione facta ope dei misericordie, et Xpi generationem, 5o
Resurrectionem Christi ex mortuis; unde dicendum est ab aliis quod resurrexit
efficacissima Christi generatione, ut tenent SS. Et, et oec. L. B., quia
quoniam haec praeclara virgo maria subministraverit ad illam ge-
nerationem, tamen hoc fuit ratio virginis, Propterea uiuentibus re-
uiuente ut aprius significatur in imagine nostra. Ad quod enim
nihil de resurrectione dicendum est nisi rigorosam, et praelatim generationem
sunt distinctiones, et non solum a priori quanto appellari tamen pro generatione,
et quanto dicta regenerationem, ita SS. C. Ita 2o iij. Et qd. 3. artis
2o, et qd. 24 artis 2o, ubi illud Psalmi 2i. Filius meus es tu,
ego hodie genui te, et exprimit de resurrectione Christi, et Matthei in
resurrectionem mortuorum vocat Christus Regenerator, quod est illa

14

Quare et quod sit corruptus potest malitiæ reddiri? De
hunc quod sit mortuus potest malitiæ resurgere, possunt
et dimitur, nemo dubitat. De spiritu pure malitiæ uiuen-
tib; & non uiuentib; si uirice sive, sed etiam non officiis pure malitiæ
sit corruptus neque de pœna dei absit potest reddire; Ita Marcellus & Au-
gustinus, deoq; mihi ait Magnus & modestissimus fons in metham sa-
lecte gā nō 4° b^o In hoc grauiter errauit Durand. 2° sibi sit
reddire pœna malitiæ; & ita Gregorius, Alcuinus, S. Genesius, S. Gurtius, S.
Benedictus apud S. Compt in physia dicit in lecte 5° nō 2°; inno. Sibey &
Alcuinus affiant hoc exponere de facto, q̄iescet apud eum itera passo a-
plicatur) Xii illud Dni. Sed manens id semper facit id, uero hinc ex-
signiat semper facit id in sp̄e, nō uero id nō. 3° hanc est in pœna malitiæ
reddire id dimitus. Ita S. Regulus & S. Cyprianus in physia
dicit nō 4° qā sibi doceat reddire pœna malitiæ, sed ab excusio dei
uerto numero reddipuru id nō quod sit corruptus.

De hac uirice sibi ait Maj. S. C. l. 6° nō 7° ad me-
diu' b^o Hunc dicendi mūm obiter attigi sibi 2° in
zam p̄em d^o 44 lecte 7° mihi q̄ nō placere significavi, nunc
nisi in alterius considerata senteo & ualde probabilem, qā ilam
dimitus modernus scriptoris delib̄limus glatere video etea ergo
sibi stat faciem Gregorium, & N.N alios ite S. Felicis, & S. Genesii
S. L. C.; prius nūc sibi sententia assignari ab eo fons nostru, qā in re
ingratitudine ossura, & difficultate nūc occurrit qd nō habetur, neque nūc est
se p̄fert, & fitend ē, & hoc pendere ex sua Divina uite, & si alioquin hēt
cam nūlēm, nobis ēc ostendam. S. Compt si nō 4° facerit qd res hac
nece in unam, nec in alteria p̄em ē ita explorata, ut animus plene acq-
uerat. His solubili.

Postuluo 2°. Hominis resurrectio, aut generatio 2° &
redditione post morte, ē sibi res ostendit uires suorum

nā, et ideo ē p̄spnālē q̄d mūm. ē s̄ia n̄ s̄t mā, d̄ ēt
catholita; q̄t ex iōi C̄ncl̄a S. P. P. et rex restorationib⁹
hanc a xp̄o d̄ fact⁹, ex q̄ p̄b̄at et inferebat Diuinitatē
hanc: ḡ ne p̄ blasphemiam dicit⁹ mala c̄ p̄boem xp̄o d̄
factam, fatend⁹ ē restitutiōm hanc ē s̄i oēi infaci⁹ uices hanc⁹
nā, miraculam, ac sup̄nālē q̄d mūm, q̄t oēi nānūm
ip̄sūm ḡ d̄dit ē in enīc⁹ v̄ḡ māle, at māḡ d̄endi, s̄i ip̄s⁹
redit⁹ p̄t mortem ē miracul⁹, et sup̄nālē.

Q̄d̄ p̄t, q̄i de mā v̄fne aīc̄ mālē q̄d̄ c̄
v̄ntipiat p̄ diuinitatem ē corpore in via,
saliē q̄d̄ temp⁹ aliq̄, et dependentia aliq̄ in operando ab ip̄s⁹
corpore, v̄m ḡ d̄t a corpore separata, iam nullatenus depen-
det ab iōi, neq̄ ē salē dependentia ad illas redit⁹ iterum in
statim via: q̄o oīt, Īh̄at⁹ q̄i alii legi erronea s̄ia de
transmigratiōe uiarū.

P̄p̄thu 2⁹. Q̄d̄ ē ad aīc̄ māle / S̄t. s̄b̄ia ē
allēn⁹ / dev̄ s̄t corruptum nūriōm redit, aut
redibit, q̄i huiusmihi redit⁹, neq̄ ad aliq̄ mālē c̄ possibili⁹ p̄t, neq̄
ni a dōlo Dei debito ex ordinariis pendas talis redit⁹; n̄d̄
q̄i detr⁹ aliq̄ mālē c̄ insula rugiā ē hoc q̄d̄ id redat. In his
s̄i amplexor s̄nām q̄am s̄a p̄sār⁹, et exp̄lō q̄am ē 2⁹ amplexu⁹
v̄o lā, Atc̄ ē n̄olutio, q̄m ut adeo p̄b̄ilis amplexus ē illāj̄
s̄oā tūj̄, ut opposam a te ip̄o traditam retrauerit.

P̄t 2⁹ ex eadē s̄oā nō v̄ḡ sine, et nō v̄o ad mu-
diūr⁹, q̄i in 2⁹ numerica indiuidua c̄ suuq̄ s̄u-
m̄t̄ neq̄ sumit⁹ a tali nō mālē, nec a tali nō ē, neq̄ a tali bas⁹
(sup̄pōtib⁹) insel⁹, neq̄ ad exēci⁹ arcuūstantij soli aut temporib⁹.
P̄t 3⁹ ad ipsa tali⁹ cura māt̄a effā, et fāct⁹: ḡo a nulla nā-
si c̄ possibili⁹ p̄t, q̄d̄ ē ignis s̄i p̄dūctur⁹ ē calorem, p̄duas

petius calorem s. & alium numerum hactenus p. ducit qm qd peducat
 calorem s. p. ducit iam et corruptum tunc ad inc. annos:
 qd nulla e. assignabilis intra universa nam rugnia qd reditudo
 s. (aliorum) s. qd dilendit et infert mag. haec deinceps de
 diversis suam s. auxilij 2° ad nouos seruos effici et dicit p. duc-
 at, n' uo ad peducere iterum effici, qui iam prouisuit et eed-
 dit; n' en' apparet, qm in na p. ducit fundari nec ratiocinatur
 unde effici potest: igr. maria sic recurrendam e. ad car. z. utrum
 alio et ad decretum s. in iuris ex ordinariis de peducendo nunc the-
 rum p. sum, qui iam ante peducit et corruptus fuit, et ad alterum or-
 dinarium decretum de n' peducendo effici est, qui peducit et corruptus e.
 iam ante

Explatit et iustificat officium, qd est qd nulla ca-
 sa p. ducit tenere effici p. ducit s. o. 2° a. a. a.
 ha, s. n' rugnit indecna na eccl. alicuius 2° qd iterat officium ab aliis.
 ca 2° p. ducit: qd et s. nulla ca 2° p. ducit peducere nunc effici,
 qui iam obtem ab alio p. ducit et corruptus, s. hor n' rugnabit inde-
 cna na (2° alicuius); ato n' rugnabit et indecna na effici ipsius rur-
 sis peducendi qd nulli rei regnans ei p. s. eccl. ipsius rei, et se p. duc-
 et et p. ducit iam existens, et existere deservit: qd ex mulo et p. p.
 na rugnare ab indecno qd sit corruptus ruris redeat: qd s. t. ab
 indecno dei decreto rugnabit: et huius rati. e. qd dehaic qd ad individuum
 pertinet a. ha. a. 2°, s. qd sp. sum p. sumiat a. 2°: qd datur qd
 rugnij qd peducat alienum et n' frigus, qd quoque e. rugnare s. t. qd haec
 potius nro calorem, qm nro alio p. ducat: qd qd rugnare, qd p. ducit p. sum
 calore n' hactenus p. ducit, qm forte calorem iam p. ducit, et corruptus
 ante, maxime s. ab ijd p. sum, et invenit s. t. qd s. t. n' tot qd
 p. sum no effici p. ducit, qd est s. t.

Et 2° ex. nro angioru, qd in 2° sunt, qd ante